

Pròleg de *Novelas amorosas y Exemplares*, 1637

(...) I quan no valgui aquesta raó per al nostre crèdit, valgui l'experiència de les històries, i veurem el que van lluir les que per algun accident van tractar de bones lletres, perquè ja no basti per a disculpes la meva ignorància, serveixi per exemplar del meu atreviment.

D'Argentària esposa del poeta Lucà, ell mateix refereix que li va ajudar en la correcció dels tres llibres de la Farfàlia, i li va fer molts versos, que van passar per seus. Temistoclea, germana de Pitàgores, va escriure un llibre doctíssim de vàries sentències. Diòtima fou venerada per Sòcrates, per eminent (...). I Cornèlia, dona d'Africà, (va deixar escrites) unes epístoles familiars amb gran elegància. I d'altres infinites de la antiguitat, i dels nostres temps, que passo en silenci, per no allargar-me, i perquè ja tindràs notícies de tot encara (...) que no hagi estudiat.

(...) Qui té honra, dóna el que té, cadascú fa com qui és. Amb dones no hi ha competències: qui no les estima, es neci: i qui les ultratja, ingràt, ja que manca al reconeixement de l'hospedatge que li van fer en la primera jornada.